

[S. Rasmussen.]

ke baade for Lærerne, Skolen og det danske Folk — ja, det kan jeg saa godt forstaa, for jeg tror, at Lovforslaget trænger til en saa varm anbefaling, som der her er givet, for at Befolkningen skal kunne tage imod det med Kyshaand, som den ærede Ordfører mener, man vil gøre. Jeg vil for Skolens og for Folkets Skyld haabe, at disse Udtalelser maa gaa i Opfyldelse. Sker det, da er det Befolkningen selv, der praktiserer Loven paa en saadan Maade, at det sker. Saa har den i hvert Tilfælde ikke Lovgivningsmagten at takke derfor, for den Lovgivning, vi her er inde paa, er i Virkeligheden ikke af en saadan Beskaffenhed, at den begrundes den varme Forsvarstale, den ærede Ordfører holdt.

Til den højtærede Minister, som mente, at jeg var vred, maa jeg have Lov til at sige, at det er jeg virkelig ikke, og jeg tror heller ikke, jeg har givet Udtryk for Vrede i min Tale. Jeg har jo nok set, at der tildeles Amtsprovsten et Honorar, men hvor stort det bliver, er ikke oplyst, og om han saa alligevel kan udrette sin Tjeneste som Præst og Provst, tvivler jeg meget om.

Jeg har ikke bestridt Rigthigheden af Ministerens Udtalelse om, at jeg ikke var til Stede ved to Møder, og at jeg ingenting sagde ved et tredje Møde. Men jeg har bestridt Rigthigheden af det Stykke, som stod i Venstrebladene om, at vi har villet sabotere denne Lovgivning, og Ministeren har heller ikke paa nogen Maade godtgjort, at det, der stod i Bladene, er rigtigt, og at vi nogen Sinde har vist, at vi vilde sabotere denne Lov.

Naar Ministeren i Dag selv anførte, hvad der har staaet i Venstrebladene om, at der var Mulighed for Tilslutning til Lovforslaget fra alle Partier, saa vidner det igen om disse Blades ganske mærkelige Fremgangsmaade, og jeg synes ikke, Ministeren skulde gentage noget saadant her, for der har ikke paa noget Punkt af Forhandlingen været givet Udtryk for, at vi vilde give Tilslutning til Forslaget.

Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at det var den bestemte Præst, der er i Sognet, man ønskede. Ja, jeg ved ikke, hvordan den højtærede Minister kunde tænke sig nogen anden efter den Stilling, man her foreslaar at give Præsten. Har Befolkningen Lov til for den offentlige Skoles Vedkommende at vælge en anden Præst end netop den, der er i Sognet, saa synes jeg heller ikke, det hører nogen Steder hjemme.

Jeg har ikke paa noget Punkt bestridt alle de gode Gerninger, Ministeren har gjort.

Jeg vil heller ikke bestride, at den højtærede Undervisningsminister, saa længe han lever, vil stille sig meget velvilligt overfor hele denne Sag, men jeg vil ikke give den højtærede Minister Attest paa at leve saa længe som denne Lov, og derfor synes jeg, at Ministeren her kun kan give Attest for sit eget Vedkommende. Denne Lov skulde helst gælde et betydeligt Antal Aar, og man ved jo ikke, hvorledes en anden Undervisningsminister vil praktisere Loven.

Den Paastand, at vort Lovforslag skulde blive dyrere end det af Flertallet foreslaaede, hører ingen Steder hjemme.

I Anledning af den varme Forsvarstale, som den ærede Ordfører holdt om, at man maatte ønske Liv og Bevægelse, skal jeg sige, at det er ganske rigtigt, men det kommer rigtignok an paa, hvilke Bevægelser der er Tale om.

Den højtærede Undervisningsminister har i Dag taget stærkt til Orde — jeg tror ikke, det er for meget at sige, at han var vred — som Følge af det, der er skrevet i „Kristeligt Dagblad“. Jeg tror, at Ministeren burde læse et Par andre Blade, som staaar Ministeren temmelig nær — jeg sigter til „Politiken“ og „Ekstrabladet“. I disse Blade er det tydeligt sagt, at Religionsundervisningen, som den nu er, kan være rigtig nok, men det var maaske lige saa godt, at den allerede nu blev slettet. Naar et Blad, der staaar den højtærede Minister saa nær, udtaler dette og tillige, at det kirkelige Tilsyn er et Rudiment, som maa forsvinde, er det ikke saa forfærdeligt, at et andet Blad skriver noget i samme Retning.

Med Hensyn til den Paragraf, jeg omtalte, der drejer sig om Rigsdagsmænd, fremhævede Ministeren, at Bestemmelsen kun gælder, naar de paagældende selv indgiver deres Ansøgning. Det er rigtigt, men Skolemyndighederne har alligevel Ret til at udtale sig om Forholdet, og hvis de paapeger noget, gad jeg se den Rigsdagsmand, som kan sidde det overhørig.

Marie Hjelmer: Jeg skal ikke blande mig i den Strid om mange forskellige Spørgsmaal, der er blevet udkæmpet i Gaar og i Dag mellem den ærede Ordfører for Mindretallet (S. Rasmussen) paa den ene Side og Undervisningsministeren og Udvalgets Formand og Ordfører (Stegger Nielsen) paa den anden Side, men jeg vil gerne have Lov til her ved tredje Behandling paa mit Partis Vegne at gøre nogle Bemærkninger til Lovforslaget i al Almindelighed.

Det er under uhyre Vanskeligheder,